

Knjiga proroka Daniela - broj sto dvadeset i osam

Proročko značenje Kristova krštenja i kušnje: razotkrivanje obilježja triju svjetskih sila

Jeff Pippenger
2024-03-10

Pečaćenje je započelo 11. rujna 2001., kada je sišao silni anđeo iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja. Njegov je silazak bio predoznačen silaskom anđela iz Otkrivenja desetoga poglavlja 11. kolovoza 1840., a također i silaskom Duha Svetoga prigodom Kristova krštenja. Kristovo krštenje upućuje unaprijed na kasnu kišu koja silazi kada su velike zgrade grada New Yorka bile srušene. Sila odozgo započela je djelovati, a također bi se u to vrijeme očitovala i sila odozdo (bezdan), jer Božja Riječ nikada ne zatajuje.

Kad je Krist bio kršten, odmah je otišao u pustinju i postio četrdeset dana, nakon čega ga je Sotona iskušao s tri kušnje. Svaka od tih triju kušnji predstavlja temeljna obilježja svake od triju sila koje vode svijet u Armagedon. Te tri kušnje bile su oholost, obilježje zmaja; požuda, obilježje Zvijeri; i drskost, obilježje lažnog proroka. Oholost i samouzvisivanje prikazani su u Luciferu u klasičnom opisu kod Izaije.

Kako pade s neba, o Luciferu, sine zore! Kako si oboren na zemlju, ti koji si obarao narode! Jer si govorio u srcu svome: Uzići ću na nebesa, povrh zvijezda Božjih uzvisit ću prijestolje svoje; sjest ću i na gori zbora, na krajnjem sjeveru; uzići ću nad visine oblaka, bit ću kao Svevišnji. A ipak ćeš biti strovaljen u pakao, na dno jame. Oni koji te vide pomno će te promatrati i razmišljati o tebi govoreći: Je li ovo čovjek koji je zemlju tresao, koji je kraljevstva potresao? Izaija 14:12–16.

Pet puta Lucifer u svome srcu izjavljuje: „Ja ću.“ Sotona, nekoć nazvan „svjetlonoša“ (Lucifer), koji sada nosi samo tamu, jest onaj „koji je potresao narode“. Proročki je povezan s „narodima“, jer je vođa zle konfederacije narodâ i trgovačke konfederacije koja je prepoznata u sedamnaestom i osamnaestom poglavlju Otkrivenja.

„Kraljevi i vladari i upravitelji stavili su na sebe žig antikrista te su prikazani kao zmaj koji odlazi zaratiti sa svetima — s onima koji drže Božje zapovijedi i imaju vjeru Isusovu.“
Testimonies to Ministers, 38.

Na Kristovu krštenju sišao je Duh Sveti, predoznačujući razdoblje nakon 11. rujna 2001. Nakon svojega krštenja Sotona je kušao Krista ponudom da mu dade vlast kojom se on služi da vlada kraljevstvima svijeta, jer je pri Adamovu padu Sotona postao vladar kraljevstava svijeta.

I davao ga, odvevši ga na visoku goru, pokaza mu u trenutku vremena sva kraljevstva svijeta. I reče mu davao: Tebi ću dati svu ovu vlast i slavu njihovu, jer je meni predana, i dajem je komu god hoću. Ako se, dakle, meni pokloniš, sve će biti tvoje. A Isus odgovori i reče mu: Odlazi od

mene, Sotono, jer je pisano: Gospodinu Bogu svojemu klanjaj se i njemu jedinomu služi. Luka 4:5–8.

Dvije glavne značajke papinskoga Rima (Zvijeri) jesu njezino bludničenje i otrovana „hrana” te piće koje dijeli.

Ali imam nekoliko toga protiv tebe: trpiš onu ženu Jezabelu, koja samu sebe naziva proročicom, da naučava i zavodi moje sluge da čine blud i da jedu ono što je žrtvovano idolima. Otkrivenje 2,14.

„Hrana” i piće koje ona pruža jesu njezini lažni nauci.

„Veliki grijeh koji se stavlja na teret Babilonu jest to što je ‘napojila sve narode vinom gnjeva svojega bluda’. Ova čaša opojnosti koju ona pruža svijetu predstavlja lažne nauke koje je prihvatila kao posljedicu svoje nezakonite veze s velikašima zemlje.“ The Great Controversy, 388.

Zvijer katolicizma također obmanjuje svijet svojim vraćanjima, što je ponovno nešto što se uzima iznutra.

I svjetlost svjetiljke neće više nipošto zasjati u tebi; i glas zaručnika i zaručnice neće se više nipošto čuti u tebi; jer tvoji trgovci bijahu velikaši zemlje; jer su tvojim čaranjima svi narodi bili zavedeni. Otkrivenje 18:23.

Grčka riječ prevedena kao „čaranja” jest pharmakeia, što znači lijekovi. Zlatna čaša u njezinoj ruci ne predstavlja samo čašu iz koje se pije vino, nego i čašu u kojoj se pripravljaju i dijele njezini čarobni ljekoviti napitci. U današnjem suvremenom svijetu ti se čarobni napitci isporučuju iglama, a ne toliko čašom. Kada se Sotona pojavi nakon uskoro nadolazećega nedjeljnog zakona, činit će čuda iscjeljenja. Čuda povezana s napitcima i lažnim naukama papinstva bila su predložena time što je Sotona rekao Kristu da učini čudo pretvarajući kamen u kruh.

Proročanska povijest prije i poslije nedjeljnoga zakona posjeduje ista obilježja. Razdoblje kušnje u vezi sa slikom zvijeri za adventizam, koje vodi do nedjeljnoga zakona u Sjedinjenim Državama, predstavlja tipološku sliku razdoblja kušnje u vezi sa slikom zvijeri za cijeli svijet. Zato smo obaviješteni da će „ista kriza doći na naš narod u svim dijelovima svijeta.”

Čudesna sotonskih iscjeljenja koja Sotona ostvaruje nakon nedjeljnoga zakona predstavljaju „čaranja” takozvane medicine koja se podvaljuje tijekom povijesti što započinje 11. rujna 2001. Isus je izjavio da „čovjek neće živjeti samo o kruhu, nego o svakoj riječi Božjoj”. „Hrana” Rima jesu predaje i običaji koje ona uzdiže iznad Riječi Božje.

„U pokretima koji su sada u tijeku u Sjedinjenim Državama, a kojima se nastoji osigurati potpora države ustanovama i običajima crkve, protestanti slijede stopama papista. Štoviše, oni otvaraju vrata da papinstvo ponovno zadobije u protestantskoj Americi onu prevlast koju je izgubilo u Starome svijetu. A ono što ovom pokretu daje još veće značenje jest činjenica da je glavni predviđeni cilj nametanje svetkovanja nedjelje — običaja koji potječe iz Rima i za koji ona tvrdi da je znak njezine vlasti. Duh papinstva — duh prilagođavanja svjetovnim običajima,

poštovanja ljudskih predaja iznad Božjih zapovijedi — prožima protestantske crkve i vodi ih da obavljaju isto djelo uzdizanja nedjelje koje je papinstvo već prije njih učinilo.” Velika borba, 573.

Predaja i običaj jesu doktrinarna „hrana“ kojom zvijer zamjenjuje Riječ Božju kako bi uzvisila svoje pogansko idolopoklonstvo.

„Kako se Rimska crkva može osloboditi optužbe za idolopoklonstvo, ne možemo vidjeti. Istina, ona tvrdi da štuje Boga posredstvom tih slika; tako su činili i Izraelci kada su se klanjali pred zlatnim teletom. Ali se Gospodinov gnjev raspalio protiv njih, i mnogi su bili pobijeni. Bog ih je proglasio bezbožnim idolopoklonicima, a isti se zapis danas vodi u nebeskim knjigama protiv onih koji štuju slike svetaca i takozvanih svetih ljudi.“

„I ovo je religija na koju protestanti počinju gledati s tolikom naklonošću i koja će se naposljetku sjediniti s protestantizmom. To sjedinjenje, međutim, neće se ostvariti promjenom u katolicizmu; jer Rim se nikada ne mijenja. On polaže pravo na nepogrešivost. Protestantska će se strana promijeniti. Prihvatanje liberalnih ideja s njezine strane dovest će je onamo gdje će moći stisnuti ruku katolicizmu. ‘Biblija, Biblija, temelj je naše vjere’, bio je poklič protestanata u Lutherovo vrijeme, dok su katolici vikali: ‘Oci, običaj, predaja.’ Sada je mnogim protestantima teško dokazati svoja učenja iz Biblije, a ipak nemaju moralne hrabrosti prihvatiti istinu koja uključuje križ; stoga ubrzano dolaze na tlo katolika i, služeći se najboljim argumentima koje imaju kako bi izbjegli istinu, navode svjedočanstvo Otaca te običaje i propise ljudi. Da, protestanti devetnaestoga stoljeća ubrzano se približavaju katolicima u svojoj nevjeri glede Pisma. Ali danas između Rima i protestantizma Luthera, Cranmera, Ridleya, Hoopera i plemenite vojske mučenika zjapi jednako širok jaz kao što je bio onda kada su ti ljudi iznijeli prosvjed koji im je dao ime protestanata.“

„Krist je bio protestant. On je prosvjedovao protiv formalnog bogoštovlja židovskog naroda, koji je odbacio Božji savjet na vlastitu štetu. Rekao im je da kao nauke naučavaju zapovijedi ljudske te da su prijetvorni i licemjeri. Poput okrećenih grobova izvana su bili lijepi, a iznutra puni nečistoće i raspadljivosti. Reformatori sežu unatrag do Krista i apostola. Izašli su i odvojili se od religije oblika i obreda. Luther i njegovi sljedbenici nisu izmislili reformiranu vjeru. Oni su je jednostavno prihvatili onako kako su je iznijeli Krist i apostoli. Biblija nam je predstavljena kao dostatan vodič; ali papa i njegovi djelatnici uklanjaju je od naroda kao da je prokletstvo, jer razotkriva njihova pretvaranja i ukorava njihovo idolopoklonstvo.” Review and Herald, 1. lipnja 1886.

Čudesa iscjeljenja, koja čine temelj spiritizma, njegova su glavna roba.

„Mnogi nastoje objasniti duhovne pojave pripisujući ih u cijelosti prijevari i lakrdijaštvu od strane medija. No, premda je istina da su se rezultati varke često podmetali kao istinske pojave, bilo je također i izrazitih očitovanja nadnaravne sile. Tajanstveno kucanje kojim je započeo moderni spiritizam nije bilo posljedica ljudske prijevara ni lukavstva, nego izravno djelo zlih anđela, koji su tako uveli jednu od najuspješnijih dušepogubnih zabluda. Mnogi će biti uhvaćeni u zamku zbog uvjerenja da je spiritizam tek ljudska prijevara; kada budu dovedeni licem u lice s pojavama koje će morati smatrati nadnaravnima, bit će obmanuti i navedeni da ih

prihvate kao veliku Božju silu.“

„Te osobe zanemaruju svjedočanstvo Svetoga pisma o čudesima što ih je Sotona učinio preko svojih oruđa. Uz sotonsku pomoć faraonovi su vračari bili osposobljeni oponašati Božje djelo. Pavao svjedoči da će se prije drugoga Kristova dolaska pojaviti slična očitovanja sotonske sile. Gospodnji dolazak treba prethoditi ‘djelovanje sotonsko sa svakom silom i znacima i lažnim čudesima, i sa svakom prijevarom nepravde’. 2 Solunjanima 2:9,10. A apostol Ivan, opisujući čudotvornu silu koja će se očitovati u posljednjim danima, izjavljuje: ‘I čini velika čudesa, da i oganj spušta s neba na zemlju pred ljudima, i zavodi one koji prebivaju na zemlji pomoću onih čudesa koja mu je dano činiti.’ Otkrivenje 13:13, 14. Ovdje nisu pretkazana puka podmetanja. Ljudi su zavedeni čudesima koja Sotonina oruđa imaju moć činiti, a ne onima za koja se samo pretvaraju da ih čine.” Velika borba, 553.

Lažni nauci izgrađeni na običajima i predajama, spiritistička očitovanja čudesa, krivotvorena medicinsko-industrijska industrija te spoj crkvene i državne vlasti — sve su to obilježja zvijeri katolicizma. Oholost je obilježje zmajevе sile. Drska samouvjerenost obilježje je lažnoga proroka otpaloga protestantizma.

A Isus, pun Duha Svetoga, vrati se s Jordana te ga je Duh vodio u pustinju, gdje ga je đavao iskušavao četrdeset dana. I u te dane nije ništa jeo; a kad oni prođoše, naposljetku ogladnje. Tada mu đavao reče: Ako si Sin Božji, reci ovomu kamenu da postane kruhom. A Isus mu odgovori govoreći: Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi Božjoj. Luka 4,1–4.

Preuzetnost je imenica koja se odnosi na čin ili slučaj pretpostavljanja da je nešto istinito bez dostatnih dokaza ili potvrde. Ona uključuje donošenje suda ili izvođenje zaključka na temelju nepotpunih ili nedostatnih informacija. Preuzetnost također može podrazumijevati određenu razinu pouzdanja u vlastitu pretpostavku, čak i kada ona možda nije posve opravdana.

Otpadnički protestantizam prihvatio je nedjelju kao Božji dan bogoslužja bez ikakva dokaza iz Božje Riječi koji bi podupro tu pogrešnu zamisao, i to čini dok svjesno ispovijeda da je protestantski, čije je geslo „samo Božja riječ“, ili kako je Martin Luther proglasio: „Sola Scriptura!“ Oni odlučuju to prihvatiti na temelju predaja i običaja Rimske crkve, ili možda jednostavno kao prihvaćenu baštinu svojih otaca. Pri glasnom pokliču trećega anđela jasno će se razotkriti istina da iz Biblije ne može biti pruženo apsolutno nikakvo opravdanje za štovanje sunca, a tada će oni koji ustraju u svojoj pogrešnoj preuzetnosti primiti žig zvijeri.

„Ako vam je predloženo svjetlo istine, otkrivajući subotu iz četvrte zapovijedi i pokazujući da u Božjoj Riječi nema nikakva temelja za svetkovanje nedjelje, a vi se ipak i dalje držite lažne subote, odbijajući svetkovati subotu koju Bog naziva ‘mojim svetim danom’, primajte žig zvijeri. Kada se to događa? — Kada se pokoravate uredbi koja vam nalaže da prestanete raditi u nedjelju i štovati Boga, premda znate da u Bibliji nema ni riječi koja bi pokazivala da je nedjelja išta drugo osim običnoga radnog dana, pristajete primiti žig zvijeri i odbijate Božji pečat. Ako primimo taj žig na svoja čela ili na svoje ruke, sudovi izrečeni nad neposlušnima moraju pasti na nas. Ali pečat živoga Boga stavlja se na one koji savjesno svetkuju Gospodnju subotu.“ Review and Herald, 27. travnja 1911.

Općeprihvaćena slabost Republikanske stranke jest njihova spremnost pretpostaviti da su njihovi politički protivnici poštteni i iskreni, premda plodovi Demokratske stranke jasno otkrivaju da su oni djeca oca laži. Republikanci opetovano i dosljedno uzimaju svoje političke protivnike za riječ, premda im je uvijek iznova pokazano da njihovi protivnici nikada ne drže svoju riječ. Oni pripisuju poštene motive onima koji su opetovano očitivali da ne postoji nikakvo razumno opravdanje koje bi poduprlo manjkave republikanske predodžbe o očekivanoj poštenosti i čestitosti. Također je istina da mnogi republikanci odbijaju zastupati načelo radi osobne financijske koristi, ili zbog tajnih nemoralnih okolnosti koje omogućuju da se njima lako manipulira, ali primarno proročko obilježje Republikanske stranke jest preuzetnost.

Obilježje drske samouvjerenosti, koje je proročki označeno kod otpale protestantske zajednice, dopušta joj da se pretvara kako je zauzela viši moralni i politički položaj, dok je u stvarnosti napustila svoje građanske odgovornosti pod ispraznim očekivanjem da će njezini politički protivnici održati svoju riječ. Vrlo raširena definicija ludila glasi da je to pokušavati činiti isto iznova i iznova, a pritom očekivati drukčiji ishod, no republikanci tvrde da su demokrati ti koji su zaraženi ludilom, što se očituje u njihovoj mržnji prema Trumpu.

Ipak, ludost republikanaca opetovano se očituje u tome što pristaju na kompromise, pod pretpostavkom da je kompromis dio zakonodavnoga procesa, dok se njihovi politički kompromisi, za koje tvrde da se temelje na načelu „zakonodavnoga procesa”, sklapaju s grupom koja nikada ne pravi kompromise. Demokrati popuštaju u političkom procesu samo kada su brojčano posve sputani onima koji su protiv njih. Nikada nisu pružili dokaz da u političkom procesu doista rade na pronalaženju srednjega puta. Ludost republikanaca jest u njihovim opetovanim optimističnim očekivanjima od drugih, koja su posve neopravdana.

Daleko najveći dio onih koji podupiru Donalda Trumpa posvjedočit će o činjenici da je najgora Trumpova osobina njegova spremnost da prihvati ljude kao podupiratelje svojega programa, premda dostupni dokazi pokazuju da je s Trumpove strane bilo posve drsko i neosnovano donijeti takav izbor. Drskost i samouvjerenost prisvajanje prava bez ovlasti proročko je obilježje otpaloga protestantizma. Sotona je kušao Krista citirajući Bibliju, ali je pritom izokrenuo taj odlomak u neopravdanu i nebiblijsku kušnju.

I odvede ga u Jeruzalem, i postavi ga na vrh Hrama te mu reče: Ako si Sin Božji, baci se odavde dolje. Jer pisano je: Anđelima će svojim zapovjediti za tebe da te čuvaju; i na rukama će te nositi da se gdje ne spotakneš nogom o kamen. A Isus mu odgovori i reče: Rečeno je: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega. Luka 4,9–12.

Pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu upravo će protestanti Sjedinjenih Država uzeti biblijsku zapovijed da se na subotnji dan prestane od rada te izvrnuti zapovijed da se Bogu iskazuje štovanje u subotu sedmoga dana u izmišljenu zapovijed prema kojoj se od ljudi zapravo zahtijeva da štiju na poganskom danu sunca. Oni će izvrnuti biblijski odlomak u neopravdan i nebiblijski ispit.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„Vidjela sam da je zvijer s dva roga imala zmajeva usta i da je njezina moć bila u njezinoj glavi te da će odredba izaći iz njezinih usta. Zatim sam vidjela Majku Bludnica; da majka nisu bile kćeri, nego je bila od njih odvojena i različita. Ona je imala svoj dan, i on je prošao, a njezine kćeri, protestantske sekte, bile su sljedeće koje su stupile na pozornicu i pokazale isti duh koji je imala majka kada je progonila svete. Vidjela sam da su, kako je majka opadala u moći, kćeri rasle, i uskoro će vršiti moć koju je nekoć vršila majka.“

„Vidjela sam da će nazoverkva i nazovni adventisti, poput Jude, izdati nas katolicima kako bi zadobili njihov utjecaj da ustanu protiv istine. Sveti će tada biti neznatan narod, malo poznat katolicima; ali crkve i nazovni adventisti koji znaju za našu vjeru i naše običaje (jer su nas mrzili zbog subote, budući da je nisu mogli pobiti) izdat će svete i prijaviti ih katolicima kao one koji ne mare za ustanove naroda; to jest, da drže subotu, a ne mare za nedjelju.“

„Tada će katolici pozvati protestante da pođu naprijed i izdati dekret da svi koji ne budu svetkovali prvi dan u tjednu umjesto sedmoga dana, budu pogubljeni. A katolici, kojih je mnogo, stat će uz protestante. Katolici će dati svoju moć slici zvijeri. A protestanti će djelovati kao što je njihova majka djelovala prije njih da uništi svete. No prije nego što njihov dekret donese ili urodi plodom, sveti će biti izbavljeni Glasom Božjim.” Spalding and Magan, 1, 2.